

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 238.153 van 11 mei 2017
in de zaak A. 221.333/VII-39.901.**

In zake : Frans SCHELLEKENS
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Colin De Beir
 kantoor houdend te 9500 Geraardsbergen
 Pastorijstraat 19
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

het VLAAMSE GEWEST

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 26 januari 2017, strekt tot de nietigverklaring van het besluit van de Vlaamse minister van Omgeving, Natuur en Landbouw van 25 november 2016 waarbij het beroep ingesteld tegen de beslissing van de deputatie van de provincie Antwerpen van 12 mei 2016, houdende weigering aan Frans Schellekens van de milieuvergunning voor het verder exploiteren en veranderen van een nertsenkwekerij, gelegen aan de Steenweg Baarle 45A te Ravels, ongegrond wordt verklaard.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Eerste auditeur-afdelingshoofd Peter Provoost heeft een verslag overeenkomstig artikel 93 van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 27 april 2017.

Staatsraad Peter Sourbron heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Gaelle De Smet, die loco advocaat Colin De Beir verschijnt voor verzoeker, is gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Peter Provoost heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Verzoeker exploiteert een nertsenkwekerij aan de Steenweg Baarle 45A te Ravels.

3.2. Op 19 januari 2016 dient hij een milieuvergunningsaanvraag in strekkende tot de voortijdige hernieuwing van de lopende vergunning en de uitbreiding van de inrichting met 18.778 dieren (waarvan 3.291 moederdieren).

3.3. Bij besluit van 12 mei 2016 weigert de deputatie van de provincie Antwerpen de gevraagde vergunning.

3.4. Tegen deze weigeringsbeslissing stelt verzoeker bestuurlijk beroep in bij de bevoegde Vlaamse minister.

3.5. In het kader van de beroepsprocedure verlenen de afdeling Operationeel Grondwaterbeheer, het departement Ruimte Vlaanderen, het

Agentschap voor Natuur en Bos, de afdeling Milieuvergunningen en de Gewestelijke Milieuvergunningscommissie een gunstig advies.

3.6. Met het thans bestreden besluit van 25 november 2016 verklaart de Vlaamse minister van Omgeving, Natuur en Landbouw het beroep ongegrond en bevestigt zij de weigering van de milieuvergunning.

In de bestreden beslissing wordt gesteld dat de gevraagde exploitatie weliswaar verenigbaar is met de stedenbouwkundige voorschriften en de goede ruimtelijke ordening, en dat de hinder en de effecten voor mens en leefmilieu en de risico's voor de externe veiligheid tot een aanvaardbaar niveau kunnen worden beperkt, maar dat desondanks de vergunning toch moet worden geweigerd omdat "[...] dierenwelzijn sinds de zesde staatshervorming een gewestelijke bevoegdheid is; [...] de Vlaamse minister, bevoegd voor dierenwelzijn, in zijn beleidsnota stelt: 'Concreet maak ik volgende keuzes: (...) Een verbod op de oprichting van nieuwe pelsdierhouderijen en op uitbreiding van bestaande pelsdierhouderijen'; [...] deze beleidskeuze mee in rekening moet genomen worden bij het beoordelen van voorliggend dossier" en "bijgevolg de uitbreiding moet worden geweigerd".

IV. Onderzoek van de middelen

Uiteenzetting van het enige middel

4. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht.

Hij zet uiteen dat de gevraagde vergunning wordt geweigerd omdat er rekening zou moeten worden gehouden met een in de beleidsnota van de Vlaamse minister bevoegd voor dierenwelzijn, in het vooruitzicht gesteld verbod

op de uitbreiding van bestaande pelsdierhouderijen en dat maatschappelijke en/of ethische bezwaren evenwel geen in rechte aanvaarbaar weigeringsmotief kunnen vormen voor de weigering van een milieuvergunning aangezien dergelijke bezwaren volledig buiten de beoordelingsbevoegdheid vallen van de vergunningverlenende overheid, die zich bij haar beoordeling enkel mag laten leiden door de stedenbouwkundige en milieuhygiënische aspecten van het aanvraagdossier.

Beoordeling

5. De vergunning voor de uitbreiding van de nertsenkwekerij werd geweigerd op grond van een beleidsvoornemen dat de Vlaamse minister, bevoegd voor dierenwelzijn, heeft uitgedrukt in zijn beleidsnota. Een milieuvergunningsaanvraag mag niet worden getoetst aan een beleidsvoornemen dat geen normatieve kracht heeft. Het bestreden besluit steunt derhalve op een in rechte niet aanvaardbaar motief.

Het enige middel is gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt het besluit van de Vlaamse minister van Omgeving, Natuur en Landbouw van 25 november 2016 waarbij het beroep ingesteld tegen de beslissing van de deputatie van de provincie Antwerpen van 12 mei 2016, houdende weigering aan Frans Schellekens van de milieuvergunning voor het verder exploiteren en veranderen van een nertsenkwekerij, gelegen aan de Steenweg Baarle 45A te Ravels, ongegrond wordt verklaard.

2. Dit arrest dient bij uittreksel te worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

3. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op een rolrecht van 200 euro en een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro verschuldigd aan verzoeker.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van elf mei tweeduizend zeventien, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Peter Sourbron,	staatsraad, waarnemend voorzitter,
bijgestaan door	
Elisabeth Impens,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Elisabeth Impens

Peter Sourbron